



Een volgend debacle: Brussel drukt het verplicht elektrisch rijden door

Posted on 5 april 2023 by Maarten van Andel

Helaas heeft Duitsland het verzet gestaakt, en moeten nieuwe auto's in de Europese Unie vanaf 2035 elektrisch zijn (of op synthetische brandstof rijden). Dat verergert de stroomtekorten van nu en straks, en ook de toenemende schaarste aan lithium, kobalt en koper.

De prijzen van die metalen zullen daardoor verder stijgen, en steeds minder toegankelijk worden voor minder rijke werelddelen. Bovendien zullen we in de EU tot 2050 bij lange na niet 700 miljard kilowattuur groene stroom per jaar hebben voor 250 miljoen elektrische auto's.

Duur en afhankelijk door gedwongen winkelnering

Dat betekent dat zowel (hernieuwbaar genoemde) elektriciteit als elektrische auto's gestaag duurder zullen worden, in plaats van goedkoper. Afgezien van de stijgende prijzen voor steeds schaarser wordende metalen, zullen fabrikanten van elektrische

auto's, batterijen en elektromotoren wel raad weten met de naderende EU-verplichting: Gedwongen winkelnering, mooier kun je het als leverancier niet krijgen.

Veel van die fabrieken zullen, anders dan bij de huidige brandstofauto's, buiten de EU staan. Die worden dus niet gehinderd door onze arbeids- en milieuregels. Ze zullen daar van ons vast wel preken over krijgen, maar die kunnen ze met lippendienst afdoen in de wetenschap dat we hun spullen hoe dan ook moeten kopen.

Ik ken geen concreet uitvoeringsplan voor alle benodigde elektromotoren, batterijen, windmolens en zonnepanelen voor 250 miljoen elektrische auto's. Ik verwacht dat ergens voor 2030 duidelijk zal worden dat zo'n plan ook niet gemaakt kan worden. We kunnen nu al uitrekenen dat het volstrekt onuitvoerbaar is, op basis van grondstofbeschikbaarheid en productiecapaciteit. We zullen in 15 jaar tijd meer dan 45.000 extra windmolens en 600 miljoen extra zonnepanelen moeten maken en installeren. Daartoe zouden we vanaf nu elke week 13 zeewindmolens, 43 landwindmolens en 800.000 zonnepanelen moeten bijbouwen, 800 weken achter elkaar.

Ik mis kritische journalisten en volksvertegenwoordigers die de machthebbers daarover doorzagen. Kritiek op klimaatmaatregelen blijkt voor invloedrijke mensen steeds riskanter te worden, en dat ondermijnt onze democratie. Als we niet meer in alle vrijheid en zonder last of ruggenspraak kunnen zeggen wat we denken zonder maatschappelijke zelfmoord te riskeren, glijden we af naar middeleeuwse willekeur.

Megalomane Brusselse spiraal

Dat wordt helaas ook zichtbaar in de zoveelste verhoging van de EU-doelen voor hernieuwbare energie, naar 42,5 procent in 2030. In die megalomane Brusselse spiraal blijken kritische vragen en berekeningen over de astronomische kosten, de onuitvoerbare plannen en de groteske milieuschade onzichtbaar.

Ik heb daarom zelf de nodige sommen gemaakt, op basis van ons huidige totale netto EU-energieverbruik van zo'n 50 exajoule per jaar. Dat is ongeveer 8 procent van het wereldtotaal, en daarvan moet in 2030 dan 42,5 procent uit hernieuwbaar genoemde bronnen komen.

100 windmolens en 2,5 miljoen zonnepanelen per dag

Vooralsnog verzet Duitsland zich tegen het Franse voorstel om kernenergie als hernieuwbaar aan te merken. En helaas blijft Frans Timmermans tegen alle wetenschappelijke bezwaren in biomassa wel als hernieuwbaar aanmerken. Met de wetenschap dat kernenergie CO₂-vrij is en biomassa meer CO₂ uitstoot dan steenkool, wordt het realiteitsgehalte van die 42,5 procent nog ongeloofwaardiger dan het al was.

Op basis van alleen zon en wind zou de EU in de komende tien jaar ongeveer 100.000 zeewindmolens, 300.000 landwindmolens en 10 miljard zonnepanelen moeten bouwen. Dat zijn 100 windmolens en 2,5 miljoen zonnepanelen PER DAG. Het zal minder zijn als we de ontbossing door het ecocidale biomassabeleid blijven doorzetten, maar hoe dan ook onmogelijk veel.

Dan ga ik nog voorbij aan het feit dat we geen technologie en infrastructuur hebben om zoveel variabele wind- en zonnestroom te transporteren en op te slaan. De huidige stroomnetten hebben nu al te weinig capaciteit, en de schaarse groene waterstofproductie is extreem duur en met meer dan 50 procent energieverliezen hopeloos inefficiënt. Andere technologieën zoals synthetische en metalen brandstoffen staan nog in de kinderschoenen, en zullen ook veel geld en energie kosten.

De afgelopen vijf jaar zeggen veel over de komende vijf jaar

Ik ben er zeker niet op uit om lijstjes te maken waarom we niet fors zouden kunnen minderen met fossiele brandstoffen. Sterker nog, ik heb in mijn boek [*De Groene Kans*](#) concreet opgeschreven hoe we dat met energiebesparing kunnen doen. Ik ben er daarentegen wel op uit om officiële getalsmatige klimaatambities getalsmatig tegen het licht te houden. Ik heb alle respect voor stevige ambities, maar niet als blijkt dat die ambities meer dan tienvoudig buiten de realiteit liggen.

In de afgelopen vijf jaar zijn zes van mijn voorspellingen uitgekomen: Met zon en wind gaan we het niet redden (Tweede Kamer), biomassa is niet duurzaam

(Europese wetenschappers), we moeten kerncentrales gaan bouwen (Kamer en kabinet), waterstof bespaart geen CO₂ (EU), we moeten investeren in aardgas (kabinet), en huisisolatie krijgt prioriteit (kabinet). Ik vrees dat het debacle van verplicht elektrisch rijden een volgende voorspelling wordt die uit gaat komen.

Maarten van Andel publiceert zijn heldere analyses van het vaak wonderlijke Nederlandse en Europese klimaat- en energiebeleid in Wynia's Week.

Wynia's Week wordt gedragen door **de vrijwillige bijdragen van de abonnees**. Doet u mee? Doneren kan op verschillende manieren. **Kijk HIER**. Hartelijk dank!